

Multikulturális álliberalizmus

2011 augusztus 17. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Szitokszó lett Európában a multikulturális és a liberalizmus mint jelz?. Mondhatni erre, hogy végre, meg azt is, hogy jaj. Normális ember valahol e két véglet közt keresi a saját és közössége igazát.

Most, hogy eljött hozzánk Európa a Sziget Fesztiválra, a rend?rség gyorsmérlege szerint kábítószerrel való

visszaélés megalapozott gyanúja miatt huszonnyolc embert fogtak el a rend?rök az idei fesztiválon. A Budapesti Rend?r-f?kapitányság összesen 321, a szigeten elkövetett b?ncselekményr?l szerzett tudomást; ebb?l 121 zseblopás volt, 139 esetben sátrat fosztottak ki. A tegnapi közlemény szerint 59 emberrel szemben kellett „személyi szabadságot korlátozó intézkedést” alkalmazni. A fesztiválon ezer rend?r teljesített szolgálatot. A szervez?k mérlege szerint a fesztiválozók nyolcvan százaléka a határainkon túlról érkezett, s a tudósítások arról szólnak, hogy már a büfések is angolul érdekl?dtek a kedves vendégt?l, mit óhajt fogyasztani.

Ilyenkor a magyar fiatal joggal mondja azt, hogy a Sziget mégiscsak a Sziget, tessék ?t békén hagyni, ? bulizni akar, tud ? is angolul annyit, hogy megkapja azt, ami neki kell/jár. De mondhatja azt is, hogy vannak olyan fesztiválok is, ahol gyakorlatilag nincs b?ncselekmény, ahol senki ellen nem kellett „személyi szabadságot korlátozó intézkedést” foganatosítani, mert nem volt miért.

Ez a mi saját kis hazai multikulturalizmusunk, mindenki ott fesztiválozott, ahol akart. Ilyen értelemben Magyarország igenis liberális, nem kötelez? ott berúgni, ahol nem érdemes, még a mértékletesség is lehet olyan vonzer?, amely növeli a szabadságérzetünket.

Ilyen értelemben tehát nincs semmi baj.

De Európa, amelyhez oly kés?n engedtek az er?s európai államok csatlakozni minket, tényleg bajban van. Jönnek az arabok, más keleti népek, zavarognak az angliai fiatalok, törnek-zúznak, értelmetlenül. Bandákban fosztogatnak, fene nagy szabadságukban ölnek is, ami a lehet? legdurvább megsértése a személyi szabadságnak. Eddig a bobbykat mérhetetlen tisztelet övezte, kedvesen mosolyogtak, szolgáltak és védtek, nem úgy, mint a mieink az ?szödi beszéd évében, a forradalom évfordulóján. Bajban vannak, mert nem késlekedhetnek a közbeavatkozással, de azt sem várhatják tétlenül, amíg a bandák génhibás véleményvezérei elrikkantják magukat: „Go!”

Történészek, kriminálpszichológusok, szociológusok, parlamenteken kívüli és belüli pártok politikusai szajkózzák saját rögeszmerendszerük vektorainak ered?jét, a közhelyeket. Baj van az ifjúsággal, baj van a családokkal, baj van a gazdasággal, a kultúrával, a közerkölcsökkel, persze az euróval is. Nincs vége a felsorolásnak, mint tudjuk, egyik baj szüli a másikat. A szegény szül?k meg szülik tovább a szegény gyerekeket.

Két szó alig hallik ki a zsivajból: a nevelés és a szeretet.

Így, tanévkezdet, fesztiválvég el?tt érdemes felidézni a nagy magyar írót, Móricz Zsigmondot, aki szerint az iskola arra való, hogy az embert el?készítse az életre, hogy mire a gyermek önálló lesz, ne csak akarata, tudása is legyen. „Nekem olyan iskola kell, ahová a gyerek repül! Nekem olyan tanár kell, akit?l az osztály meghatottságtól sírva búcsúzik az érettségi el?tt. Én, ha miniszter lennék, kémeket küldenék ki, s minden olyan tanárnak felemelném a fizetését, akit?l boldog hálakönnyekkel vesznek búcsút a gyerekek, s minden tanárt fegyelmi elé állítanék, aki el?tt rettegve és sírva, a félelem és fájdalom könnyeivel állanak meg a gyerekek.”
Bajban vannak a nyugatiak, mert nem olvasták azt a Nyugatot, amelyet Móricz Babitscsal szerkesztett. És bajban leszünk mi is, mert nem olvastuk a Móricz Zsigmond szerkesztésében megjelen? Kelet Népét.

Kelet népe és Nyugat népe ma egymásra mutogat. Eszmék és kövek párban repkednek a londoni utcán. A torz ballisztikus görbe jelzi: Európa köznapi barbárságán már nem segít se a liberalizmus, se a multikultúra.
Apáti Miklós, magyarhirlap.hu

Ajánló